

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Rutsche a soudkyň JUDr. Ivony Šubrtové a Mgr. Heleny Konečné ve věci

žalobce: **J. P.**
zastoupen JUDr. Radkem Bechyně, advokátem
se sídlem Legerova 148, 280 02 Kolín

proti
žalovanému: **Krajský úřad Královéhradeckého kraje**
se sídlem Pivovarské náměstí 1245, 500 03 Hradec Králové

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 4. 2020, č. j. KUKHK-12071/DS/2020-3/Er,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Napadeným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí Magistrátu města Hradec Králové ze dne 6. 2. 2020, sp. zn. SZ MMHK/199645/2019 OD3/JC MMHK/023744/2020, jímž zamítl námitky žalobce proti provedenému záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče jako nedůvodné, a provedený záznam 12 bodů v registru řidičů dle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích

a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), ke dni 19. 10. 2019 potvrdil.

II. Obsah žaloby

2. Žalobce v podané žalobě namítal, že byl napadeným rozhodnutím zkrácen na svých právech. Žalobní námitky rozdělil do dvou okruhů. V prvním z nich namítal, že žalovaný nerespektoval uvedené odvolací důvody a nezabýval se předloženými důkazními prostředky - rozhodnutími jiných odvolacích správních orgánů, která jsou dle jeho názoru na posouzení jeho věci příléhavá. Konkrétně se jednalo o rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 24. 4. 2014, č. j. MSK 49924/2014, ze dne 22. 10. 2014, č. j. MSK 126113/2014, ze dne 12. 11. 2014, č. j. MSK 121761/2014, a rozhodnutí Městského úřadu Písek ze dne 19. 1. 2015, č. j. MUPI/2014/34902/CH-nám.BH/3. Citovaná rozhodnutí se vztahovala ke skutkově obdobným věcem, přičemž uvedené správní orgány u jednotlivých rozhodnutí posuzovaly i dílčí podklady (rozhodnutí vydaná v blokových řízeních). Konstatované závěry správních orgánů obsažené v citovaných rozhodnutích, o vadách pokutových bloků způsobujících jejich nezpůsobilost být řádnými podklady pro provedení záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče, tak měl vzít v potaz i žalovaný. Žalobce se domnívá, že mezi krajskými úřady by měla existovat ustálená či alespoň obdobná praxe při posuzování věcí shodných či obdobných. V tomto směru poukázal na zásadu legitimního očekávání, dle které by správní orgány měly ve věcech shodných či obdobných postupovat a rozhodovat shodně.
3. Druhým okruhem žalobních námitek žalobce brojil proti konkrétním podkladům (jednotlivým pokutovým blokům), které považuje za nezpůsobilé pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče. Úvodem poukázal na rozhodnutí v blokových řízeních jiných účastníků (v žalobě identifikována číslem série a číslem bloku), která učinil přílohou své žaloby a která nesplňují dle rozhodnutí Nejvyššího správního soudu dostatečnou individualizaci skutku pro rozhodnutí. Dle názoru žalobce by z rozhodnutí měly být patrné údaje o osobě přestupce, místu spáchání přestupku a době spáchání, mělo by být zcela jasné, čeho se měl přestupce dopustit a jakou povinnost stanovenou zákonem svým jednáním porušil. Argument žalovaného, že přestupce svým podpisem dal souhlas s tímto druhem projednání a správností takového rozhodnutí, je dle jeho názoru nesprávný.
4. Žalobce uvedl několik příkladů nezpůsobilosti podkladu pro rozhodnutí při jednání přestupců (konkrétně v případě porušení být za jízdy připoután bezpečnostním pásem či v případě porušení povinnosti nedržet za jízdy v ruce či jinak manipulovat s telefonním přístrojem), a vymezil, jaké formulace popisu přestupkového jednání v rozhodnutí jsou v těchto vzorových případech nedostatečné. Zdůraznil, že z rozhodnutí musí být zřejmé, kde a kdy mělo ke spáchání přestupku dojít a údaje v rozhodnutí musí být uvedeny čitelně, srozumitelně a přehledně.
5. Dále popsal vady jednotlivých podkladů pro záznam bodů do registru řidičů v jeho případě, konkrétně pokutových bloků ze dne 19. 10. 2019 a ze dne 31. 1. 2019. Přestupkové jednání se v jednom případě týkalo porušení povinnosti při jízdě vozidlem nedržet v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení, v druhém případě se týkalo porušení povinnosti být za jízdy připoután na sedadle bezpečnostním pásem. V posledním případě (na podkladě příkazu ze dne 26. 3. 2018, č. j. P/26/2018/OP/Čih., vydaného Magistrátem města Hradec

Králové, který nabyl právní moci dne 24. 4. 2018, dále také jen „příkaz ze dne 26. 3. 2018“) se jednalo o přestupek podle § 125c odst. 1 písm. b), k) zákona o silničním provozu žalobce (žalobce užil vozidlo, které nesplňuje technické podmínky stanovené zvláštním právním předpisem a řídil pod vlivem návykové látky). Vznesené námitky byly k oběma pokutovým blokům v zásadě totožné. **Žalobce poukazoval na následující pochybení:**

6. Nejdříve uvedl, že v kolonkách 1 až 4 pokutových bloků není přesně zjištěna osoba přestupce. Údaje jsou částečně nečitelné a nejsou zde přesně vypsány požadované údaje, například rodné číslo a datum narození. Nedostatečné je i ověření totožnosti přestupce.
7. V kolonce 5 není přesně zjištěna doba spáchání přestupku. Údaje o datu a času spáchání přestupku nejsou uvedeny nebo jsou vlivem zápisu nečitelné nebo nejsou uvedeny kompletně. Dále není jednoznačně stanovené místo spáchání přestupku. Název obce je neúplný, resp. je uveden v nesrozumitelné zkratce, což platí i pro název ulice, na které mělo k přestupkovým jednáním dojít. Z popisu přestupkových jednání nevyplývá jednoznačná skutková podstata, ani její jednoznačné propojení s povinností stanovenou zákonem, jež měla být porušena. Rovněž právní kvalifikace této povinnosti absentuje nebo je dle žalobce zapsaná ve zkratkovitém zápisu, přičemž není zjevné, o jakou konkrétní právní normu se v tomto případě jedná, resp. její konkrétní část, kdy ze zápisu sice vyplývá porušení § 6 nebo § 7 zákona o silničním provozu, nikoli však jakého bodu či písmena.
8. V kolonce 6 je dle žalobce uvedena zkratkovitě právní kvalifikace přestupkového jednání, kterého se měl jako přestupce dopustit a vyplývá z ní pouze označení paragrafu konkrétní právní normy, ovšem ostatní body atd. již nikoli, což zejména u právní kvalifikace protiprávního jednání považuje za vadu značnou. Dále namítá, že provedený zápis znemožňuje posouzení oprávněnosti uložené sankce a neposkytuje jednoznačný odkaz na právní kvalifikaci domnělého protiprávního jednání a že údaje v této kolonce jsou při své vágnosti a neodbornosti zápisu také částečně nečitelné.
9. V kolonce 7 není přezkoumatelným způsobem uvedeno, zda bylo přestupkové jednání spácháno úmyslně či z nedbalosti.
10. V kolonce 8 není zcela zřetelná výše uložené sankce (číslem i slovy), a není tak možné ověřit, zda spolu uvedené údaje korespondují. Údaj o výši sankce chybí, či není úplný.
11. V kolonkách 9-11 není jednoznačně zaznamenáno místo, kde bylo napadené rozhodnutí vydáno a vlivem zápisu nelze přezkoumat, zda jsou uvedeny veškeré požadované údaje o oprávněné osobě, která měla rozhodnutí vydat, a to včetně jejího podpisu. Rovněž data vyhotovení a převzetí rozhodnutí přestupcem jsou uvedena tak, že znemožňují přezkoumatelnost rozhodnutí, není z něj zřetelný ani podpis přestupce, jenž prokazuje souhlas s projednáním přestupku v blokovém řízení.
12. Ohledně přestupku dle § 125c odst. 1 písm. b), k) zákona o silničním provozu (dle příkazu ze dne 26. 3. 2018) žalobce uvedl, že z rozhodnutí nejsou zjevné veškeré formální náležitosti. Namítl, že minimálně porušení ustanovení § 5 zákona o silničním provozu lze jen těžko dovozovat, neboť k ohrožení majetku či zdraví může dojít i za dodržené ohleduplnosti účastníka. Správní orgán dle jeho názoru neprokázal naplnění materiálního aspektu přestupku, neboť ohrožení zájmu společnosti alespoň v míře nepatrné není jakkoliv podloženo. Z rozhodnutí není rovněž zřejmé, jakým způsobem mělo dojít ke

spáchání přestupku, z popisu jednání účastníka pak není zjevné dostatečné zjištění věci, kdy obviněný již na místě uváděl skutečnosti, které by mohly zpochybnit jeho odpovědnost za přestupek. Dle názoru žalobce správní orgán při vydání rozhodnutí pochybil rovněž v tom, že nenařídil ústní jednání. Další pochybení spatřuje v nedostatečném zjištění pohnutek účastníka vedoucích k přestupkovému jednání. Hodnocení jednání obviněného a okolností v jeho neprospěch a k jeho tíži má za abstraktní. Rozhodnutí je dle názoru žalobce nepřezkoumatelné, neboť nelze určit místo spáchání přestupku ani jeho podstatu.

13. Žalobce tak zpochybňuje způsobilost výše uvedených pokutových bloků a příkazu ze dne 26. 3. 2018 být podkladem pro záznam bodů do registru řidičů, neboť přestupky nejsou jako konkrétní a individualizované jednání řádně vymezeny. Poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39, v němž je mimo jiné uvedeno: *„S rigidní přísností nelze posuzovat pokutový blok ani po obsahové stránce. Při zohlednění specifík blokového řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, jak vyžaduje § 84 a násl. zákona o přestupcích. Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno Natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Stane-li se tak s pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobilosti bloku být podkladem pro zápis bodů to ničeho nemění.“* Podle názoru žalobce tak nelze dospět k jinému závěru, než že ke zpochybnění způsobilosti pokutového bloku jako podkladu pro záznam bodů do registru dojde jediné tehdy, nebude-li na pokutovém bloku přestupek jako konkrétní individualizované jednání vůbec vymezen, když absence konkretizace a individualizace je v předmětné věci dle názoru žalobce právě případ shora citovaných pokutových bloků.
14. Navrhl proto, aby soud napadené rozhodnutí žalovaného zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení a zavázal jej k náhradě nákladů řízení žalobci.
15. Žalobce současně požádal o přiznání odkladného účinku žalobě. Této žádosti krajský soud usnesením ze dne 3. 7. 2020, č. j. 30 A 59/2020-55, které nabylo právní moci dne 13. 7. 2020, nevyhověl.

III. Vyjádření žalovaného

16. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě shrnul dosavadní průběh řízení před správními orgány včetně specifikace všech přestupkových jednání žalobce. Plně odkázal na žalobou napadené rozhodnutí, v němž se věci podrobně zabýval. Dále uvedl, že ke zpochybnění způsobilosti pokutových bloků jako podkladu pro záznam bodů do registru dojde jediné tehdy, není-li na pokutovém bloku přestupek jako konkrétní, individualizované jednání vůbec vymezen. To však není projednávaný případ, neboť pokutové bloky jsou vypsány přezkoumatelným způsobem.
17. Z podkladů ve spise založených dle žalovaného vyplývá, že žalobce oznámené přestupky spáchal jednáním zařazeným do bodového hodnocení, a proto mu byly v registru řidičů v souladu s přílohou k zákonu o silničním provozu zaznamenány příslušné body v celkovém počtu 12. Žalovaný má za to, že k řízení přistoupil odpovědně a nezaujatě, posoudil všechny relevantní skutečnosti, včetně posouzení závažnosti jednání. Napadené rozhodnutí považuje za věcně správné, odpovídající zjištěným (a ničím nevyvráceným) skutečnostem, jakož i závažnosti projednávaného protiprávního jednání.

18. Navrhl proto, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

IV. Skutkové a právní závěry krajského soudu

19. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů v řízení podle části třetí hlavy první a druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen “s. ř. s.”). Učinil tak bez nařízení jednání dle § 51 odst. 1 s. ř. s., když žalobce ani žalovaný nevyjádřili nesouhlas s takovým postupem (§ 51 odst. 1 věta druhá s. ř. s.). O věci usoudil následovně.
20. Ze spisu správního orgánu I. stupně krajský soud zjistil, že žalobce podal námitky proti oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče a výzvě k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění. Současně požádal o doplnění spisového materiálu o rozhodnutí, kterými měl být uznán vinným z přestupků. Správní orgán I. stupně vyžádal od příslušných orgánů podkladová rozhodnutí (pokutové bloky a příkaz ze dne 26. 3. 2018), na jejichž základě byly žalobci provedeny záznamy bodů a svým rozhodnutím ze dne 6. 2. 2020 námitky žalobce proti záznamu bodů zamítl jako nedůvodné, a provedený záznam 12 bodů v registru řidičů potvrdil. Proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně podal žalobce odvolání, o němž rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím. V jeho odůvodnění zrekapituloval obsahy obou pokutových bloků a příkazu ze dne 26. 3. 2018 a konstatoval, že všechny jsou způsobilými podklady pro záznam bodů v bodovém hodnocení řidiče (žalobce). K jednotlivým podkladům se krajský soud vyjádří níže při vypořádání žalobních námitek.
21. Předně krajský soud připomíná, že podle § 75 odst. 2 s. ř. s. soud přezkoumává napadené výroky žalovaného rozhodnutí v mezích žalobních bodů. V řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu tak platí dispoziční zásada. Rozsah přezkumu žalobou napadeného správního rozhodnutí je vymezen žalobními body, jimiž žalobce konkretizuje svá tvrzení ve vztahu k namítanému porušení zákona. Z tohoto důvodu obsah a kvalita žaloby předurčují obsah a kvalitu rozhodnutí soudu; k tomu srovnej např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 6. 2005, č. j. 7 Afs 104/2004-54, nebo ze dne 18. 7. 2013, č. j. 9 Afs 35/2012-42 (veškerá judikatura Nejvyššího správního soudu citovaná v tomto rozhodnutí je dostupná na www.nssoud.cz).
22. Pokud žalobce v žalobě vytkne napadenému správnímu rozhodnutí vady jen v obecné rovině, aniž by poukázal na zcela konkrétní skutečnosti, v nichž spatřuje pochybení, je zcela dostatečné, pokud se k takto obecným námitkám vyjádří krajský soud rovněž jen v obecné rovině. Uvedené stanovisko vyslovil i rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v rozsudku ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78, který konstatoval, že: *„Smyslem uvedení žalobních bodů (§ 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s.) je jednoznačné ustanovení rámce požadovaného soudního přezkumu ve lhůtě zákonem stanovené k podání žaloby... . míra precizace žalobních bodů do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod, byť i vyhovující, obecnější, tím obecněji k němu může správní soud přistoupit a posuzovat jej. Není naprosto namístě, aby soud za žalobce spekulativně domýšlel další argumenty či vybíral z reality skutečnosti, které žalobu podporují. Takovým postupem by přestal být nestranným rozhodčím sporu, ale přebíral by funkci žalobcovy advokáta.“*
23. V návaznosti na shora uvedené krajský soud konstatuje, že první žalobní námitka je zcela abstraktní a obecná bez konkrétní souvislosti s osobou žalobce, netýká se skutkových

okolností projednávané věci. Obecnost této žalobní námitky znemožňuje soudu, aby na ni konkrétněji reagoval. Žalobce namítal, že se žalovaný nezabýval předloženými důkazními prostředky, aniž by uvedl souvislost těchto důkazních prostředků s jeho řízením. Žalobce v žalobě namítal, že těmito důkazními prostředky měla být výše označená rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje a rozhodnutí Městského úřadu Písek (viz výše bod 2. tohoto rozsudku), která přiložil ke své žalobě.

24. Krajský soud z obsahu správního spisu zjistil, že žalobce ve svém odvolání uvedl: *„Správní orgány jsou povinny dodržovat princip předvídatelnosti ve své úřední činnosti a mají tedy povinnost posuzovat stejné případy shodně a rozhodovat ve skutkově obdobných případech totožně. Za nezpůsobilé pro záznam bodů do bodového hodnocení účastníka byly mnohokrát označeny podklady i Krajskými úřady Moravskoslezského kraje a Jihočeského kraje, které se v obdobných případech zabývaly otázkou způsobilosti jednotlivých rozhodnutí pro záznam do bodového hodnocení účastníka.“* Žalobce jednak žádné z rozhodnutí těchto krajských úřadů ve svém odvolání nespecifikoval a rovněž žádné z nich nepřiložil ke svému odvolání. Nebylo tak zřejmé, o jaké vady podkladů se mělo jednat, jakou mají souvislost s věcí žalobce a jaké závěry z toho měl žalovaný vyvodit. Krajský soud konstatuje, že to není zřejmé ani jemu. Uvedená rozhodnutí se týkají jiných přestupců, nemají žádnou přímou souvislost s osobou žalobce, ani skutkovou souvislost s nyní projednávanou věcí, přičemž žalobce ani v žalobě žádné bližší vysvětlení neposkytl. Je to právě individualizace a jasná specifikace námitky ze strany účastníka, která vede správní orgány, a poté i soudy, k povinnosti na konkrétní námitky a výhrady jasně a konkrétně reagovat.
25. Druhý okruh žalobních námitky se týkal přezkumu konkrétních pokutových bloků žalobce a příkazu ze dne 26. 3. 2018.
26. Podle § 123f zákona o silničním provozu (1) Nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu. (2) Shledá-li obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky oprávněné, nejpozději do 10 pracovních dnů ode dne, kdy mu byly námitky doručeny, provede opravu záznamu o dosaženém počtu stanovených bodů v registru řidičů a neprodleně písemně vyrozumí o provedené opravě záznamu řidiče. (3) Shledá-li naopak příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí.
27. Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44, stanovil rozsah řízení o námitkách následovně: *„Správní orgán rozhodující v řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů (§ 123f zákona o silničním provozu) je oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 citovaného zákona), zda záznam v registru řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá v příloze k citovanému zákonu obsaženému bodovému hodnocení jednání. Správní orgán však v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je. Jedná se zde o důsledek zásady presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci. Je tedy zřejmé, že ověření existence podkladů pro záznam v rámci rozhodnutí o námitkách proti*

provedení záznamu bodů do registru řidičů je užší a než případné přezkumné řízení ohledně jednotlivých podkladových rozhodnutí pro provedení záznamu bodů, jak správně uvádí stěžovatel.“

28. V řízení o námitkách tedy správní orgán posuzuje, zda byly záznamy bodů v registru řidičů provedeny v souladu se zákonem, tj. zda podkladem pro záznam bylo pravomocné rozhodnutí, zda záznam byl proveden v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet zaznamenaných bodů odpovídá bodovému hodnocení přestupkového jednání. Tomu pak logicky odpovídá i výrok rozhodnutí a jeho odůvodnění. V důsledku toho tedy ověří, zda oznámení, které bylo podkladem pro záznam bodů v registru řidičů, plně odpovídá skutečností uvedeným v rozhodnutí nebo v dokladu o blokové pokutě (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 11. 2011, č. j. 5 As 76/2010-59).
29. V konstantní judikatuře Nejvyššího správního soudu se uvádí (srov. např. rozsudek ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012-20), že blokové řízení je řízením zjednodušeným, ve kterém do značné míry splývá řízení s jeho výsledkem - uložením pokuty. Pokutový blok je svou povahou správním aktem, který závazně deklaruje, že určitá osoba se dopustila konkrétního, individuálně popsaného jednání, jež naplnilo znaky přestupku, a konstituuje jeho povinnost zaplatit pokutu. Obsahové náležitosti pokutového bloku proto vyplývají zejména z povahy blokového řízení, jak je upravuje zákon o přestupcích, zejména v ustanovení § 84 a § 85. Tomu odpovídá i závěr obsažený v usnesení Nejvyššího soudu ze dne 12. 4. 2001, sp. zn. 21 Cdo 776/2000, podle kterého *„rozhodnutí vydané v blokovém řízení (pokuta uložená v blokovém řízení) musí, aby se jednalo o vykonatelné správní rozhodnutí (rozhodnutí orgánu státní správy nebo samosprávy), obsahovat náležitosti, které jsou uvedeny v ustanovení § 85 odst. 4 věte druhé zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích (ve znění pozdějších předpisů), a další údaje, jak vyplývají z použití bloku k ukládání pokut, vydaného podle ustanovení § 85 odst. 1 tohoto zákona. Nemůže-li pachatel přestupku zaplatit pokutu na místě, musí rozhodnutí v blokovém řízení (blok na pokutu na místě nezaplacenou) obsahovat též poučení o způsobu zaplacení pokuty, o lhůtě její splatnosti a o následcích nezaplacení pokuty (§ 85 odst. 3 tohoto zákona).“* Nejvyšší správní soud ve výše uvedeném rozsudku č. j. 7 As 94/2012-20, dále uvedl, že *„s rigidní přísností nelze posuzovat pokutový blok ani po obsahové stránce. Při zohlednění specifik blokového řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, jak vyžaduje ust. § 85 odst. 4 zákona o přestupcích. Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Stane-li se tak pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobilosti bloku být podkladem pro zápis bodů to nic nemění. Proto postačuje uvedení přestupkového jednání zkratkami „jízda bez použití BP“ nebo „pásky“, jsou-li tyto zkratky doplněny odkazem na ustanovení zákona o přestupcích, ve kterém je přestupek specifikován, a na ustanovení zákona o silničním provozu, které přestupce porušil. V daném případě je zřejmé, že stěžovatel se dopustil přestupků tím, že nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem. Nelze dospět k jinému závěru, než že ke zpochybnění způsobilosti pokutového bloku jako podkladu pro záznam bodů do registru dojde jedině tehdy, nebude-li na pokutovém bloku přestupek jako konkrétní, individualizované jednání vůbec vymezen. V určitých případech se proto lze spokojit i s pouhým uvedením odkazem na ustanovení zákona o silničním provozu, který stanoví porušenou povinnost.“*
30. K dané problematice se Nejvyšší správní soud shodně vyslovil i ve svém rozsudku ze dne 16. 5. 2013. č. j. 4 As 8/2013-27, v němž mimo jiné uvedl, že *„je zřejmé, že popis přestupku*

stěžovatele na pokutových blocích byl s ohledem na méně formální povahu blokového řízení a praktické důvody (velikost pokutového bloku, časové omezení, terénní podmínky) zestručněn a uveden v hovorové formě. Podstatné však je, že ze slovního popisu přestupku ve spojení s relevantním ustanovením zákona o přestupcích a zákona o provozu na pozemních komunikacích je zcela nepochybné, jakého jednání (přestupku) se stěžovatel dopustil. V této souvislosti Nejvyšší správní soud poukazuje na skutečnost, že na předmětném oznámení a pokutových blocích jsou uvedena stejná ustanovení těchto právních předpisů. S ohledem na shora uvedené tak nelze přisvědčit námitce stěžovatele, že není zřejmé, za jaké jednání byl blokovou pokutou postižen, ani námitce, podle které obecný popis skutku uvedený na pokutových blocích odůvodňuje rovněž právní kvalifikaci přestupku podle § 22 odst. 1 písm. l) zákona o přestupcích.”

31. Je třeba zdůraznit, že řízení o námitkách proti záznamu bodového hodnocení v registru řidičů nepředstavuje řízení o opravném prostředku proti rozhodnutí o přestupku, jedno zda rozhodnutí ve správním řízení nebo v řízení blokovém, ani takový opravný prostředek nenahrazuje. K tomu lze odkázat na závěry, ke kterým dospěl Nejvyšší správní soud např. v rozsudku ze dne 30. 5. 2011, č. j. 2 As 19/2011-87, z něhož lze dovodit, že namítaná pochybení musí být natolik závažná, že oznámení či rozhodnutí podle ustanovení § 123b zákona o silničním provozu nelze jako podklad pro zápis vůbec použít, např. z důvodu jeho nesrozumitelnosti, či dokonce nicotnosti.
32. Žalobce v nyní projednávané věci namítal, že přestupky nejsou jako konkrétní a individualizované jednání řádně vymezeny a není tedy zřejmé komu, kdy, kde a za jaký přestupek byla uložena pokuta v blokovém řízení, když tento nedostatek nelze zhojit přípustností strohých a zkratkovitých formulací. Žalobce v tomto směru poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39. Žalobce se však mylí, pokud z citovaného rozsudku dovozuje nepřípustnost strohých a zkratkovitých formulací. Naopak i v uvedeném rozsudku jmenovaný soud s poukazem na svoji dřívější judikaturu výslovně uvedl pod bodem [22], že „s rigidní přísností nelze posuzovat pokutový blok ani po obsahové stránce... Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Stane-li se tak pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobilosti bloku být podkladem pro zápis bodů to nic nemění.“
33. V dané věci posuzoval krajský soud s ohledem na obsah žaloby zákonnost a správnost postupu správních orgánů při posuzování podkladů pro záznam bodů u žalobce do registru řidičů celkem ve dvou případech přestupků spáchaných a projednaných v blokovém řízení ve dnech 19. 10. 2019 a 31. 1. 2019. Nutno konstatovat, že námitky proti uvedeným pokutovým blokům jsou paušální, typizované, uplatněné šablonovitě ve všech případech bez ohledu na konkrétní skutkové okolnosti. Rovněž námitky proti příkazu ze dne 26. 3. 2018 jsou obecného charakteru bez jakékoliv individualizace k předmětnému jednání.
34. Krajský soud ověřil, že na obou pokutových blocích je vyplněno jméno a příjmení přestupce (tj. žalobce), jeho rodné číslo nebo datum narození a adresa místa jeho pobytu a rovněž ověření totožnosti dle občanského (nebo i řidičského) průkazu. Žalobce podpisem pokutového bloku dal jednoznačně najevo, že údaje o jeho osobě tam uvedené odpovídají skutečnosti. Krajský soud proto nepřisvědčil námitce žalobce, že v kolonkách 1 až 4 není přesně zjištěna osoba přestupce, ani tomu, že údaje jsou částečně nečitelné a nejsou zde přesně vypsaný požadované údaje jako například rodné číslo a datum narození. Dle

názoru krajského soudu oba pokutové bloky zcela jasně označují všechny nezbytné údaje o žalobci.

35. Z obsahu pokutových bloků soudu nevznikla žádná pochybnost ani ohledně popisu místa, kde mělo dojít ke spáchání předmětných přestupků (v podrobnostech níže). Z výše citované judikatury Nejvyššího správního soudu v žádném případě neplyne, že by při popisu místa spáchání přestupku bylo nutné na pokutovém bloku vypisovat např. číslo popisné domu nebo jiné stavby v ulici (nebo v obci, pokud ta na ulici členěna není), u něhož (nebo poblíž něhož) mělo k přestupkovému jednání dojít; stejně jako není nutné vypisovat, kterým směrem přestupce jel či kilometrové místo komunikace. Uvedení takových doplňujících údajů v pokutovém bloku může být jistě za určitých okolností účelné, nelze je však mít za povinné. Takové požadavky považuje krajský soud za naprosto přepjaté a nedůvodné, zcela se míjející se smyslem blokového řízení, kterým je rychlé vyřízení přestupku na místě za situace, pokud přestupce spáchání přestupku uznává a s vyřízením věci formou blokového řízení souhlasí. Krajský soud má tak za to, že místa spáchání přestupků byla v obou případech specifikována pečlivě. Lze navíc očekávat, že pokud by na pokutovém bloku byly ze strany policistů uvedeny chybné nebo neurčité údaje ohledně místa spáchání přestupku, přestupce by takový pokutový blok neměl v rámci důvodně předpokládaného střezení si svých práv podepisovat. Pokud tak učiní, dává tím nepochybně najevo souhlas s jeho obsahem, tedy i s tím, že obsah pokutového bloku je pro něj srozumitelným.
36. Stejně tak neobstojí námitka vadné právní kvalifikace přestupku, pokud je na pokutovém bloku specifikována jako „§ 125c/1f1 zák. č. 361/2000 Sb., ve znění p.p.“ či „§ 125c/1k zák. č. 361/2000 Sb., ve znění p.p.“ S ohledem na shora citované právní závěry plynoucí z judikatury Nejvyššího správního soudu považuje krajský soud takovou právní kvalifikaci spáchaného přestupku za naprosto jasnou a dostačující. Je nepochybné, že žalobce v takových případech spáchal přestupek vymezený v § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 a přestupek vymezený pod v § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. Z uvedeného je zcela zřejmé, jaké ustanovení zákona o silničním provozu v takovém případě pokutovaný řidič nedodržel. Je třeba trvat na tom, aby bylo každému po přečtení údajů na pokutovém bloku na první pohled zřejmé, jakého jednání se pokutovaný řidič dopustil a na základě jakého ustanovení zákona o silničním provozu je v takovém případě pokutován. Všechny údaje napsané na pokutových blocích zcela jasně určují, o jaké jednání žalobce šlo a jakou sankci za toho jednání obdržel.
37. Ve světle shora uvedeného krajský soud přistoupil k posouzení náležitostí jednotlivých pokutových bloků, které byly žalobcem zpochybňovány.
38. **Pokud jde o přestupkové jednání ze dne 19. 10. 2019 (2 body)**, krajský soud z obsahu správního spisu ověřil, že na pokutovém bloku je vyplněno datum a doba spáchání přestupku (19. 10. 2019 v 12:15 hod) a místo (tř. E. Beneše), je uvedena registrační značka vozidla (P575510) a přestupek je popsán: „při jízdě mot. vozidlem držel v ruce hovorové zařízení“. Pokuta byla uložena za přestupek dle „§ 125c/1f 1 zák. č. 361/2000 Sb., ve znění p.p.“. Dle krajského soudu tak není pochyb o tom, jakého deliktního jednání po stránce skutkové se žalobce dopustil a jaká je jeho právní kvalifikace [tj., že spáchal přestupek vymezený v § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 zákona o silničním provozu – při řízení vozidla v rozporu s § 7 odst. 1 písm. c) držel v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení]. Dále je uvedena výše pokuty číselně i slovy (shodně), identifikační číslo a podpis kontrolujícího policisty a otisk úředního razítka,

stejně jako datum a podpis žalobce. Ač je jako místo spáchání přestupku označeno pouze „tr. E. Beneše“, soud nemá vzhledem k místu vyplnění pokutového bloku na místě – v Hradci Králové a otisku úředního razítka na pokutovém bloku spolu s oznámením o uložení pokuty Městskou policií Hradec Králové žádnou pochybnost o tom, že místem spáchání uvedeného přestupku byla třída E. Beneše v Hradci Králové. Ostatně žalobce podpisem pokutového bloku na místě, tj. v Hradci Králové, dal najevo svůj souhlas mimo jiné i s označením místa spáchání přestupku.

39. **Pokud jde o přestupkové jednání ze dne 31. 1. 2019 (2 body)**, krajský soud z obsahu správního spisu ověřil, že na pokutovém bloku je vyplněno datum a doba spáchání přestupku (31. 1. 2019 v 13:15 hod) a místo (silnice 1/37 na úrovni Autosalonu BMW, Hradec Králové), je uvedena registrační značka vozidla (1H32170) a přestupek je popsán: „§ 6/1a z.č. 361/2000 Sb., řidič musí být za jízdy připoután bezpečnostním pásem“. Pokuta byla uložena za přestupek dle „§ 125c/1k zák. č. 361/2000 Sb., ve znění p.p.“ Dle krajského soudu není ani v tomto případě pochyb o tom, kde došlo ke spáchání přestupku, jakého deliktního jednání po stránce skutkové se žalobce dopustil a jaká je jeho právní kvalifikace [tj., že porušil ustanovení § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, podle kterého je řidič motorového vozidla povinen být za jízdy připoután na sedadle bezpečnostním pásem, čímž spáchal přestupek vymezený v § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu]. Dále je uvedena výše pokuty číselně i slovy (shodně), identifikační číslo a podpis kontrolujícího policisty a otisk úředního razítka, stejně jako datum a podpis žalobce.
40. Krajský soud nepřisvědčil ani námitce, že u obou pokutových bloků není v kolonce 7 přezkoumatelným způsobem uvedeno, zda bylo přestupkové jednání spácháno úmyslně či z nedbalosti. Tento údaj je na obou blocích vyznačen zcela zřetelně, neboť z uvedených možností úmysl/nedbalost (nehodící se škrtněte) je nade vší pochybnost škrtnuto slovo úmysl. Uvedené svědčí o tom, a soudu je tato skutečnost z jeho úřední činnosti známa (viz např. jeho rozsudky sp. zn. 30 A 144/2018, 30 A 11/2019, 30 A 29/2019, 30 A 102/2019, 30 A 105/2019, a další), že žaloby tohoto typu jsou zástupcem žalobce podávány šablonovitě bez přihlédnutí k individuálním okolnostem toho kterého případu, resp. pokutového bloku.
41. Nedůvodné jsou rovněž námitky, že vlivem zápisu není přezkoumatelné, zda jsou na pokutových blocích uvedeny veškeré požadované údaje o oprávněné osobě, která měla rozhodnutí vydat, a to včetně jejího podpisu a že data vyhotovení a převzetí rozhodnutí (pokutových bloků) účastníkem byla uvedena tak, že znemožňují přezkoumatelnost rozhodnutí, a že z nich není zřetelný ani podpis účastníka. Při posouzení těchto námitek lze odkázat na usnesení Ústavního soudu ze dne 13. 10. 2011, sp. zn. IV. ÚS 2190/11, v němž Ústavní soud uvedl: „*Pokud jde o náležitosti rozhodnutí vydaného v blokovém řízení, není dle názoru Ústavního soudu z hlediska dodržení práva na spravedlivý proces zcela nezbytné, aby byly uvedeny veškeré údaje předtištěné na pokutovém bloku (pokud nejde současně o náležitost v zákoně výslovně uvedenou), nýbrž je třeba absenci každého takového údaje proporčně poměřovat ve vztahu k účelu, který má plnit, a zabývat se otázkou, jak se chybějící údaj promítl do práv adresáta takového rozhodnutí. Zde je také třeba mít na zřeteli specifický charakter blokového řízení, jehož zahájení je fakticky v dispozici osoby obviněné ze spáchání přestupku, neboť přestupek je možno tímto způsobem projednat pouze tehdy, považuje-li jej obviněný za spolehlivě zjištěný a nehodlá-li o něm vést další řízení, v němž by byly posuzovány skutkové a právní otázky, a současně souhlasí s uloženou sankcí, což stvrzuje*

svým podpisem. V opačném případě může obviněný využít svého práva a trvat na projednání přestupku ve správním řízení. V nyní posuzovaném případě stěžovatel s projednáním věci v blokovém řízení souhlasil, ztotožnil se s právní kvalifikací svého jednání i s výší pokuty, která mu byla udělena, což jeho pozici ve vztahu k možnému porušení jeho ústavně zaručených práv do jisté míry oslabuje. Smyslem části pokutového bloku, v níž je předtištěn údaj „jméno, příjmení, funkce“, je identifikovat osobu, která pokutu udělila. To je z hlediska ochrany práv obviněného významné především potud, že je na základě této informace možno zpětně ověřit, zda se jednalo o osobu k takovému úkonu oprávněnou, či případně řešit stížnosti obviněného vůči postupu policejního orgánu. Pro realizaci takto vymezeného účelu, tzn. pro jednoznačnou identifikaci osoby udělující pokutu, její podpis dostačuje, neboť již tato informace umožňuje v případě potřeby příslušnou osobu ztotožnit.“ Přestože se citovaný nálezn Ústavního soudu vztahuje k předchozí právní úpravě (účinné do 30. 6. 2017), lze jej aplikovat i na novou právní úpravu, neboť její smysl a účel spočívající v nutnosti identifikovat oprávněnou úřední osobu zůstává stále stejný. Ve světle těchto závěrů shledal krajský soud i tyto žalobní námitky nedůvodnými. Na obou dotčených pokutových blocích je uvedeno místo, kde a kdy byly sepsány, jsou opatřeny otiskem razítka Policie České republiky, dále jsou uvedeny iniciály oprávněné úřední osoby nebo její služební číslo a podpis oprávněné úřední osoby (její totožnost tak bylo možné ověřit). Oba pokutové bloky rovněž obsahují prohlášení, že obviněný souhlasí s projednáním přestupku v příkazním řízení na místě a potvrzuje, že údaje uvedené na všech částech bloku souhlasí a že potvrzuje převzetí části bloku B. Uvedené prohlášení je žalobcem pokaždé podepsáno a datováno. Ostatně to, že se nejedná o podpis žalobce, nebylo předmětem vznesených námitek.

42. Pokud jde o přestupkové jednání **dle příkazu ze dne 26. 3. 2018 (7 bodů)**, vydaného Magistrátem města Hradec Králové, nezbyvá krajskému soudu než dodat, že přestupkové jednání, doba a místo spáchání, právní kvalifikace včetně uložené sankce jsou v něm zcela jasně a pregnantně specifikovány, přičemž žalobce v žalobě ani žádné konkrétní námitky neuplatnil. Pro přehlednost lze připomenout, že žalobce byl uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. b) zákona o silničním provozu („Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích v rozporu s § 5 odst. 2 písm. b) řídí vozidlo nebo jede na zvířeti bezprostředně po požití alkoholického nápoje nebo po užití jiné návykové látky nebo v takové době po požití alkoholického nápoje nebo užití jiné návykové látky, po kterou je ještě pod vlivem alkoholu nebo jiné návykové látky“) a dle písm. k) citovaného ustanovení („Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích jiným jednáním, než které je uvedeno pod písmeny a) až j), nesplní nebo poruší povinnost stanovenou v hlavě II tohoto zákona“). Z uvedeného příkazu lze seznat, že žalobce byl dne 29. 12. 2017 ve 20.10 hod jako řidič osobního motorového vozidla značky Škoda Octavia, registrační značky H1 5303 kontrolován hlídkou Policie ČR Hradec Králové v ulici Střelecká u čp. 473/12 ve směru jízdy k ulici v Lipkách. Žalobce byl vyzván k podrobení se vyšetření ke zjištění, zda při řízení vozidla není ovlivněn jinou návykovou látkou, čemuž se podrobil s pozitivním výsledkem na amfetaminy/metamfetaminy. Následným lékařským vyšetřením spojeným s odběrem biologického materiálu byla ze vzorku krve prokázána přítomnost návykové látky metamfetaminu v koncentraci 26,2 ng/ml, žalobce tedy řídil motorové vozidlo v době, po kterou byl pod vlivem jiné návykové látky, a nebyl schopen bezpečně ovládat a řídit motorové vozidlo. Dále bylo policejní hlídkou při uvedené silniční kontrole zjištěno, že vozidlo žalobce je technicky nezpůsobilé pro provoz na pozemních komunikacích, neboť

mělo poškozené čelní sklo. Podle ustanovení § 5 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu (hlava II cit. zákona) platí, že „Řidič je kromě povinností uvedených v § 4 dále povinen užívat vozidlo, které splňuje technické podmínky stanovené zvláštním právním předpisem“, které žalobce svým jednáním porušil. Za uvedené přestupky byl žalobci uložen správní trest pokuty ve výši 5 000 Kč a správní trest zákazu činnosti řízení motorových vozidel na dobu 6 měsíců ode dne nabytí právní moci uvedeného příkazu. Podstatné ve věci uvedeného příkazu je především to, že nabytí právní moci (dne 24. 4. 2018), což znamená, že žalobce proti příkazu nepodal odpor, když právě v odporu mohl své veškeré námitky uplatnit. Neučinil-li tak, je uvedený pravomocný příkaz způsobilým podkladem pro záznam bodů do registru řidičů.

43. Krajský soud na základě výše uvedeného dospěl k závěru, že všechny shora popsané specifikace přestupkových jednání splňují požadavek dostatečné individualizace skutku, neboť z kombinace všech na jednotlivých pokutových blocích uvedených údajů je patrné, jakého konkrétního jednání se žalobce jako přestupce dopustil, a kdy a kde se tak stalo. Zákonem požadované údaje jsou na jednotlivých rozhodnutích (pokutových blocích a příkazu ze dne 26. 3. 2018) identifikovány dostatečně a znemožňují, aby nastaly jakékoli pochybnosti o tom kdy, kde, jakou osobou a jaký přestupek byl spáchán. Krajský soud proto dospěl k závěru, že žalobci se nepodařilo relevantně zpochybnit způsobilost jednotlivých rozhodnutí o přestupcích (pokutových blocích a příkazu ze dne 26. 3. 2018) jako podkladů pro záznam bodů do registru řidičů.

44. S ohledem ke shora uvedené krajskému soudu nezbylo, než žalobu jako nedůvodnou zamítnout ve smyslu ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s.

V. Náklady řízení

45. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaný náhradu nákladů nenárokoval a z obsahu správního spisu nevyplývá, že by mu v průběhu řízení před krajským soudem nějaké náklady nad rámec běžné úřední činnosti vznikly.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.)

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 21. prosince 2021

JUDr. Jan Rutsch v. r.
předseda senátu